

Budapest, 1916. július 6. – Budapest, 194. szeptember 25.

Apja szabó segéd volt. Fia négy polgári osztályt végzett, majd 1930-tól péknek tanult a Mozsár utcai sütőüzemben. 1931-ben belépett a szakszervezetbe, ifjúsági bizalmi volt a tanonciskolában. 1934-től péksegédként különböző üzemekben dolgozott, majd 1941-től kifutó, később eladó a Marnitz-féle hangszerüzletben. 1940-ben belépett a Szociáldemokrata Pártba. 1945-től pártalkalmazott, az SZDP VIII. kerületi titkára és a VIII. kerületi nemzeti Bizottság tagja, majd a párt üzemszervezési osztályának vezetője. 1947-ben beválasztották a párt fővárosi végrehajtó bizottságába, 1953-ig törvényhatósági illetve fővárosi tanács tag. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési és az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a párt nagy-budapesti listáján pótképviselő lett. 1948. április 26-án behívás útján tagja lett a törvényhozásnak. 1948. júniustól az MDP budapesti bizottsága munkatársa, titkársági tag és a szervezési osztály helyettes vezetője; 1948. június 15. és 1954. május 30. között az MDP Központi Vezetősége tagja. 1949. május 15-étől a Magyar Függetlenségi Népfront nagy-budapesti, majd 1958. november 16. és 1967. január 28. között a Hazafias Népfront Fejér megyei listájáról országgyűlési képviselő volt. 1949-ben elkezdte az MDP egy éves pártfőiskoláját, de tanulmányait abba kellett hagynia. 1950-ben jogi diplomát szerzett a budapesti egyetem munkás tagozatán; kinevezték a Szikra Könyvkiadó és Könyvterjesztő Vállalat propaganda és anyagterjesztési osztályvezetőjévé. 1952-ben lett az Élelmiszeripari Minisztérium Sütő-és Tésztaipari Igazgatósága gyártási osztályvezetője; 1956. november 2-án az MSZMP minisztériumi szervezet ideiglenes elnöke lett. 1957. február 26-án kooptálták az MSZMP Központi Bizottságába, haláláig a testület tagja maradt. 1957. májusban kinevezték az élelmezésügyi miniszter helyettesévé. 1958. január 29-étől az MSZMP KNEB elnökhelyettese volt, tisztségéből 1959. július 21-én felmentették, mert az élelmezésügyi miniszter első helyettese lett. 1967. április 12-étől 1977. június 22-i nyugdíjazásáig a KNEB elnöke volt; 1968. februártól államtitkári rangban. 1967-től a Hazafias Népfront országos vezetőségi tagja, 1970. novembertől az Élelmiszeripari Dolgozók Szakszervezetének elnöke volt.